

[Bernhard Baunsgaard]

synlig undsluppet fru Ebba Strange. Jeg tror, det samfund var vel farent, der havde ytringsfrihed for alle offentligt ansatte på alle områder. Der er for mig ikke noget stødende i, at vi behandler en general som sagkyndig med hensyn til kanoner, med hensyn til hæren, eller en admiral med hensyn til flåden osv. Man skal bare huske på det, der følger efter. Som det er sagt i »Peder Paars«: »Eet er, et Søe-Kort at forstaae, et andet, Skib at føre.« Man kan have megen sagkundskab og alligevel overordentlig nemt komme til kort i virkelighedens verden. Det skal vi bare huske, det skal vi have lært befolkningen, så den ikke tillægger det større vægt.

Jeg har en lille, kort bemærkning til hr. Erhard Jakobsen, idet jeg i øvrigt ikke skal gå ind i diskussionen. Det er korrekt, som hr. Erhard Jakobsen sagde, at danske tjenestemænd på dette punkt er adskilligt dårligere stillede end offentligt ansatte i andre lande. Vi har det, der hedder diskretionær afskedigelse. Man kan afskedige en embedsmand mod bare at betale ham pension, hvis man vil, og på den måde misbruge sin magt. Læs, hvad Poul Andersen har sagt om det! I andre lande kan det medføre domstolsafgørelse.

Ihukom, hvad der blev sagt! Jeg håber, vi kan nå dertil, at vi får indført det, som de f. eks. har i Australien, et nævn af embedsmænd, der udtaler sig, når der skal ske en forfremmelse, og at det vil være en positivt medtællende ting, om man på saglig vis har deltaget i den offentlige debat.

Og husk så, hvad Poul Andersen sagde: man regner ikke den embedsmand for noget, der bare giver sin minister eller borgmester ret i hvad som helst!

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det var forkert, at Poul Andersen var professor i statsret, det var i forvaltningsret. Men dette er også forvaltningsret og ikke statsret, så det gjorde nu ikke så meget.

Men det, der vedrører sagen i denne forbindelse, er, at hr. Bernhard Baunsgaard ved sin sidste bemærkning fuldstændig overser, at tjenestemændene i Danmark til gengæld har én fordel, som de ikke har i andre lande, og hvis man ændrer for meget i retning af andre lande, kan man få det samme. Embedsmænd i Danmark, tjenestemænd i Dan-

mark, kan opstilles og lade sig vælge til offentlige hverv. Det kan de ikke i en lang række lande. Det er punkt 1.

Punkt 2 er, at i en række lande skifter man embedsmændene ud, når man skifter regering, netop fordi man vil sikre sig den nødvendige loyalitet. Det har vi kunnet undgå i Danmark. Laver man tilstrækkeligt firkantede regler, dukker kravet op om, at man vil have særskilt ansatte, loyale, trofaste embedsmænd på visse poster. Det vil uvægerlig blive konsekvensen, og det er det, der dybest set er vor baggrund for at advare imod, at man laver regler, der kan komme til at skade de embedsmænd, som man, ligesom vi, gerne ville gavne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det skal ikke blive en fast rutefart, men som et yderligere bidrag i denne fredagshappening vil jeg gerne oplyse min kollega hr. Bernhard Baunsgaard, der jo har en glørværdig fortid som skolemand, om, at »Eet er, et Søe-Kort at forstaae, et andet, Skib at føre« forekommer i Ludvig Holbergs »Den politiske Kandestøber«s sidste scene.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, det bliver en kort bemærkning: så vidt jeg husker også fra »Peder Paars«, men skidt med det, for Holberg havde det med at gentage sig.

Det, der kalder mig herop, var dog ikke så meget dette med citatet. Holberg er vi jo da enige om. Men hr. Erhard Jakobsen kom med den bemærkning: laver man tilstrækkeligt firkantede regler, sker der noget. Hvem siger det? Der er da ingen grund til, fordi vi tror på ytringsfriheden og også gennemfører den for den tredjedel af befolkningen, som på en eller anden måde er berørt af at være offentligt ansat, at samle alle de fejl, man har i udlandet. Jeg synes, man skulle samle på de gode ting. Dette, at man ikke kan afskediges diskretionært. Der er ingen grund til at indføre politiske embedsmænd af den grund, at man sikrer ytringsfriheden.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):